OGLINDA DISCIPLINEI

Tabelul de mai jos ne invită la unele comentarii pe marginea aspectelor disciplinare ale meciurilor din turul campionatului, a corectitudinii în terenul de joc a fotbaliștilor noștri din Divizia A, a echipelor respective.

ECHIPELE	1	2	3	4
Steaua	7	0	1	0
Dinamo	12	3	6	0
Jiul	15	1	5	0
Petrolul	11	0	0	0
„U" Craiova	24	0	2	4
C.F.R.	9	0	0	0
Sport Club	12	0	2	0
Rapid	13	0	0	1
U.T.A.	12	1	3	0
St. roșu	7	2	1	1
F.C. Argeș	16	0	1	2
A.S.A.	17	2	6	0
Farul	11	0	0	0
„U" Cluj	10	2	2	1
C.S.M	8	0	0	0
Sp. studențesc	12	0	0	0

Legendă. 1 = numărul avertismentelor primite din partea arbitrilor, 2 = numărul de jucători eliminați. 3 = numărul de etape de suspendare dictate de comisia de disciplină, 4 = numărul sancțiunilor cu „mustrare" luate de comisia de disciplină.

Se desprinde un grup de echipe care n-au comis abateri de natură să le aducă în fața Comisiei centrale de competiții și disciplină și să le atragă sancțiuni din partea acesteia. Este vorba de **Petrolul, C.F.R. Cluj, C.S.M. Reșița și Sportul studențesc,** care au realizat meritoasa performanță **DE A NU FI AVUT NICI UN JUCĂTOR SANCȚIONAT DE COMISIA DE COMPETIȚII ȘI DISCIPLINĂ, NICI MĂCAR CU MUSTRARE SAU AVERTISMENT.**

Și, hotărît lucru, buna stare disciplinară a jucătorilor de la **Petrolul** și **C.F.R. Cluj** a venit în ajutorul procesului tehnic, de ridicare a măiestriei sportive, a capacității de efort și a mobilizării maxime a resurselor morale, toate acestea reflectîndu-se, de altfel, în locurile din prima parte a clasamentului, **4** și, respectiv, **6**, pe care **Petrolul** și **C.F.R. Cluj** le-au ocupat la sfîrșitul turului, în ciuda unor loturi fără nume sonore și, aparent, fără posibilități deosebite. Din păcate, și în bilanțul disciplinar al acestor echipe întîlnim unele aspecte negative. Este adevărat, de pildă, că **Petrolul** n-a apărut niciodată în fața Comisiei de disciplină, dar tot atît de adevărat este că, în cursul jocurilor, unii jucători au mai încălcat din cînd în cînd regulamentul, ceea ce le-a atras nu mai puțin de 11 avertismente din partea arbitrilor.

La fel de imaculată — în scriptele Comisiei de disciplină — este și fișa disciplinară a echipelor **C.S.M. Reșița și Sportul studențesc.** Merită subliniată, în mod special, comportarea corectă a jucătorilor acestor echipe, ținînd seama și de starea de tensiune în care au jucat tot timpul, de lupta deosebit de grea în care au fost și sînt angajați pentru a supraviețui în Divizia A. În cazul echipei reșițene, nu este inutil să reamintim faptul că și în acel meci cu Universitatea Craiova, în care o greșeală de arbitraj a încins spiritele în tribune, jucătorii reșițeni au dat dovadă de sportivitate, de un ireproșabil spirit de disciplină.

Nici **Farul** n-a primit nici o sancțiune, ceea ce constituie, evident, un lucru pozitiv. Nu trebuie, însă, trecut cu vederea faptul că unui jucător al acestei echipe, lui Stoica, i s-a arătat nu mai puțin decît de 5 ori (!) cartonașul galben !

Pe un loc bun în acest „clasament" se află și **Rapid,** cu o singură „mustrare" (din cauza lui Răducanu). Fruntașa clasamentului, **Steaua,** n-a dat prea mult de lucru arbitrilor (tabloul avertismentelor în joc : 7), dar nu ocupă, totuși, un loc „în față" și în materie de disciplină, din cauza lui Pantea, care a avut o ieșire nesportivă, sancționată cu o suspendare pe o etapă. Aceeași sancțiune, la care s-au adăugat, însă, o mustrare și, respectiv, două, au suportat-o **Steagul roșu** și **F.C. Argeș.** O remarcă neplăcută : piteștenii au primit 16 avertismente !

Dar, iată-ne pătrunzînd într-o zonă în care s-au înregistrat mai multe acte de indisciplină și s-au dictat, deci, mai multe sancțiuni : **Sport Club Bacău** — două etape, **Universitatea Cluj** — două etape și o mustrare, **Universitatea Craiova** — două etape, 4 mustrări și... 24 de avertismente în terenul de joc, **U.T.A.** (altădată, o campioană a disciplinei) — trei etape, **Jiul** — cinci etape, **Dinamo** — șase etape, **A.S.A. Tg. Mureș** — șase etape, și o mustrare.

Mulți jucători ar putea fi evidențiați, fără îndoială, la acest capitol, al disciplinei. Ne gîndim la **Radu Nunweiller (Dinamo), Iordănescu (Steaua), Ion Constantin (Petrolul), Adam (C.F.R. Cluj), Hajnal (A.S.A. Tîrgu Mureș), Domide (U.T.A.) etc etc.,** cărora arbitrii n-au avut nimic să le reproșeze.

CINE TREBUIE SĂ RIDICE, MAI ÎNTÎI, ȘTACHETA EXIGENȚEI?

Promptitudine, fermitate, obiectivitate — iată ce așteptăm de la arbitrii noștri în returul campionatului

Lecturînd cifrele și datele inserate mai sus nu este deloc greu a răspunde la o astfel de întrebare. **Factorii cei mai autorizați, mai răspunzători față de aspectul disciplinar al campionatului sînt firește conducerile secțiilor de fotbal și antrenorii. Ei sînt primii chemați de a ridica continuu stacheta exigenței la nivelul sarcinilor și cerințelor actuale.** Noi vorbim adesea de dubla responsabilitate a tehnicienilor — antrenori și pedagogi, de faptul că aceștia, împreună cu birourile secțiilor **au obligația de a milita în permanență cu fermitate la instaurarea unui climat disciplinar sănătos, nealterat de nici o abatere, fie ea oricît de neînsemnată.** Firește că la cluburile unde s-a înțeles limpede acest imperativ echipele au fost scutite de neplăcutele eliminări sau alte sancțiuni dictate de forul de specialitate.

E drept că în comparație cu turul trecutei ediții a campionatului sumumul sancțiunilor este în descreștere, dar acest simptom nu dă nimănui dreptul la autoliniștire. **Diversitatea aspectelor negative petrecute în toamnă pe terenurile de joc sînt tot atîtea semnale de alarmă care atestă unele fisuri în activitatea educativă, că, pe ici — pe colo, mai există spirit de toleranță, încercări de cocoloșire a lipsurilor, că antrenorii și conducătorii secțiilor regurg la anumite măsuri în funcție și de numele jucătorilor în cauză.** Evident, dacă reflectăm bine asupra unor îngăduințe intolerabile o să observăm că totul pornește de la acea optică deformată : **„ce ne facem în meciul de duminică dacă X sau Y nu va figura în formație ?"** Puțini se gîndesc că oarba goană după rezultate imediate va declanșa anomalii și mai mari care vor deregla, în ultimă instanță, mecanismul intim al echipei. Nu ne aducem aminte ca vreun antrenor sau conducător de secție să sesizeze în scris vreunei publicații despre măsurile disciplinare luate, măcar împotriva recidiviștilor. **Și ca să fim cît mai exacți o să amintim că de regulă soluția drasticelor sancțiuni vine numai atunci cînd „paharul nemulțumirilor" se umple cu vîrf și îndesat, sau (de ce nu ?) cînd un fotbalist îndrăznește să ceară un transfer** (vezi cazul lui Cuperman și Moldoveanu de la fosta divizionară A, Politehnica Iași). Toată lumea începe să tune cu acuzații în stînga și în dreapta încît îți pui firesc întrebarea cum de, pînă atunci respectivul a fost suportat nu ca jucător de echipă, ci ca om de colectivitate socială.

Ce să mai vorbim de faptul că pe culoarele federației, în cazul judecării unor abateri, antrenori și conducători de secții și cluburi vin în fața comisiei de disciplină cu gîndul, dacă nu de a-l scoate basma curată pe împricinat, cel puțin de a-i ușura eventuala sancțiune. Pur și simplu oameni care, în loc să vadă în mod obiectiv, în lumina responsabilităților ce le au, cauzele și direcția de acționat, se transformă peste noapte în avocați sentimentali ai jucătorilor vinovați. Exemple ? Ar trebui să întocmim o listă întreagă deoarece, fără excepție, toți conducătorii și antrenorii divizionarelor A care în sezonul trecut s-au prezentat cu inculpații în fața comisiei de disciplină au avut o atitudine de împăciuire, de indulgență față de abaterile comise de jucători, cerînd clemență forului de judecată.

STAREA DISCIPLINARĂ ȘI NIVELUL TEHNIC AL COMPETIȚIEI, DOUĂ NOȚIUNI INSEPARABILE

Este adevărat că față de prima parte a campionatului trecut, în sezonul din toamna anului 1972 s-au făcut unii pași înainte în direcția îmbunătățirii stării disciplinare la meciurile oficiale. Concluzia aceasta este susținută de faptul că numărul etapelor de suspendare dictate a scăzut de la 59, în toamna lui 1971, la 29 (pentru 19 și respectiv 21 de jucători) și că cifra de 29 de etape suspendare din turul 1972—73 este cea mai mică din ultimele cinci campionate.

Ne putem considera însă satisfăcuți de această concluzie la care ne conduce evidența comisiei de competiții și disciplină ? Noi credem că nu, pentru că pe terenuri — așa cum rezultă din datele cuprinse în aceste pagini — la jocuri s-au produs mai multe abateri decît numărul sancțiunilor cu suspendare aplicate de comisia amintită. Și ele nu sînt de natură să favorizeze dezvoltarea unui fotbal de calitate ! Iată de ce, numărul lor — deși mai mic ca în anii trecuți — trebuie să atragă totuși atenția și să îndemne la măsuri mai eficiente decît pînă acum.

Căror cauze se datoresc aceste abateri ?

Răspunsul încercăm să-l dăm în rîndurile de mai jos, precedate de un succint bilanț al sezonului de toamnă.

SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE?

Destule abateri de la disciplină sînt generate și de insuficienta pregătire fotbalistică a unora dintre jucători. Și cînd spunem **fotbalistică** ne gîndim, firește, la latura pur tehnică din pregătirea jucătorului care, handicapat de această carență, apelează la durități și obstrucții, cu alte cuvinte, la un joc dincolo de spiritul și litera regulamentului.

Este, îndeosebi, cazul jucătorilor **Stoica** și **Ghirca,** ambii de la Farul, **Tonca** (Jiul), **Szölösi** (A.S.A. Tg. Mureș), **Smarandache** (Steaua), **Ștefan** (Rapid), **Petre Nicolae** (Dinamo), **Birău** (U.T.A.), **Ivan II** (F.C. Argeș), **Crîngașu** (Petrolul), **Deselnicu** (Universitatea Craiova), **Hrițcu** (S. C. Bacău), **Damian** (Sportul studențesc), **Florescu** (Steagul roșu) ș.a. În marea lor majoritate, exemplele de mai sus sînt, firește, fundași a căror deviză, în duelurile pe care le poartă cu înaintașii, este SCOPUL SCUZĂ MIJLOACELE.

Scopul ? Protejarea propriilor buturi, ca ultimi apărători ce se află înaintea portarului. **Mijloacele ?** Întreg arsenalul metodelor nepermise, țineri, îmbrînceli, intrări dure, deposedări periculoase prin alunecare, atacuri la om și nu la balon.

Desigur, acest mod inadmisibil de comportare — sancționat de regulament prin articolul 12 (**„greșeli** și **incorectitudini")** — își are implicațiile lui : sînt jucători, dintre opozanții durilor apărători, care se accidentează (uneori grav), dar și înaintași care, prinzînd teama fundașilor răi, renunță să se angajeze total în lupta pentru balon. Frica de adversar devine la atacanții la care instinctul de conservare operează într-o măsură mai mare, un act reflex, deoarece, nota bene, nici arbitrii nu reprimă, cu hotărîre, constant, jocul brutal, o piedică în calea realizării mult doritei eficacități. Într-adevăr, cum să pătrunzi în careu, cum să ajungi în situația de a încheia o acțiune ofensivă, de a finaliza, cînd înaintașul are marota apărătorului rudimentar, agresiv ?

Nu încape vorbă că și el, jucătorul, își are partea lui de responsabilitate, pentru că — independent de gradul de pregătire — este dator să păstreze o ținută sportivă, o atitudine exemplară, de respect față de coechipieri, adversari, arbitri și publicul spectator. Ce fac însă — se pune întrebarea — ceilalți factori cu responsabilități precise în cadrul secțiilor de fotbal : antrenorul, omul, prin forța lucrurilor, cel mai apropiat fotbalistului, precum și ceilalți membri ai secției ? Abaterile repetate ale jucătorilor certați cu tehnica, recidivele în materie poartă în ele o doză de culpabilitate și din partea antrenorului și a celorlalți membri ai secției, în frunte cu președintele ei, prin aceea că nu duc o temeinică muncă de lămurire cu „exemplele noastre negative" care încearcă să compenseze prin durități insuficiențele de ordin tehnic.

196 DE CARTONAȘE GALBENE !...

Iată un tabel de mare semnificație care nu necesită prea multe comentarii : al infracțiunilor comise și sancționate pe teren de arbitri cu 196 de avertismente (cartonașe galbene) :

26,5 %	Proteste la deciziile arbitrului	(52)
24,4 %	Atitudini nesportive (injurii adresate arbitrilor, vociferări, bruscarea adversarului, a partenerilor, aruncarea mingii în afara terenului)	(48)
23,4 %	Joc dur, periculos, atac dur, violent	(46)
10,7 %	Încălcarea cu persistență a regulilor de joc (nerespectarea distanței de 9,15 m, hențuri și faulturi de joc repetate)	(21)
6,6 %	Lovirea adversarului (intenționată, tentativă de lovire)	(13)
6,6 %	Intrarea neregulamentară pe teren, la schimbarea de jucători sau reintrarea neregulamentară a jucătorilor ieșiți temporar de pe teren	(13)
1,8%	„Tragerile de timp"	(3)

Așadar, abateri generate fie de insuficiențele muncii educative cu sportivii, fie de necunoașterea sau ignorarea voită a regulilor de joc.

Concluzia ? Intensificarea acțiunilor educative și prelucrarea periodică a regulamentului de joc. În ambele situații, antrenorilor le revine un rol principal, pe care trebuie să și-l îndeplinească odată.

ARBITRII AU RĂMAS DATORI

În stabilirea factorilor care influențează starea disciplinară nu pot fi uitați arbitrii. Acestora le revine în primul rînd sarcina **să impună pe teren disciplina și sportiviatea, să facă respectat regulamentul și spiritul jocului.** Avem toată prețuirea pentru această misiune, recunoaștem, extrem de ingrată, pentru cei care și-au luat sarcina s-o îndeplinească. Dar, trebuie să recunoască, de data aceasta, ei, că nu se ridică la înălțimea misiunii. Ce le reproșăm în principal acestor „cavaleri ai fluierului" ?

1. Interpretează și aplică diferit regulile de joc, iar sancțiunile lor sînt la fel de diferite, deși este vorba de aceeași infracțiune. Aceasta generează enervare și proteste în rîndul jucătorilor.

2. Lipsa de curaj în luarea unor decizii drastice, atunci cînd se impun, mai ales pe terenul echipelor gazdă. Foarte ușor arată un cartonaș galben, dar foarte greu unul roșu, după cum raportul loviturilor de la 11 m este favorabil gazdelor.

3. Toleranță față de abaterile repetate ale unor jucători (faulturi, atacuri violente, periculoase) **în special ale apărătorilor, severitate excesivă față de infracțiunile minore.**

4. Rapoarte incomplete, fără relatarea exactă a faptelor petrecute pe teren sau după joc, ceea ce îngreunează munca federației la luarea de măsuri.

5. Trimiterea cu întîrziere a rapoartelor de arbitraj.

Toate acestea, ca și modul cum și-au dus la îndeplinire sarcina unii observatori federali, au constituit elemente cu efecte negative asupra jucătorilor și jocurilor. În concluzie, contribuția arbitrajului la îndeplinirea stării disciplinare a fost sub așteptări.

Iată un aspect penibil pe care nu vrem să-l mai intîlnim pe terenurile noastre. Evident, jucătorii sînt vinovați, dar dacă s-a ajuns pînă aici, o parte din răspundere o poartă și arbitrul M. Rotaru, care s-a dovedit lipsit de autoritate

CONTRIBUȚIA ȘI... SLĂBICIUNILE COMISIEI DE COMPETIȚII ȘI DISCIPLINĂ

Fără îndoială că activitatea comisiei de competiții și disciplină din cadrul F.R.F. s-a îmbunătățit într-o bună măsură în ultimul timp. Ea a dovedit mai multă fermitate și exigență în judecarea diferitelor cazuri de abateri petrecute în partidele de campionat, în ciuda unor dificultăți create fie de incompletele (sau nesincerele) rapoarte ale unor arbitri sau ale unor observatori federali — actele oficiale pe baza cărora judecă și decide — sau de trimiterea cu întîrziere a rapoartelor de arbitraj (nu-i cazul meciului Dinamo — Farul, pentru că nu din acest motiv jucătorii Dumitrache și Ghirca — surprinzător — nu sînt judecați nici pînă azi !). În astfel de condiții, comisia a fost nevoită să recurgă la documentări suplimentare prin intermediul unor investigații ulterioare. De asemenea, pentru că nu are numai menirea de a sancționa abaterile, ci și de a le preveni, prin acțiuni cu conținut educativ, comisia a convocat la ședințele sale pe toți cei vizați (jucători, conducători). O metodă bună.

Totuși, în activitatea acestei comisii — căreia Biroul Federal trebuie să-i acorde toată latitudinea și să-i întărească autoritatea în toate împrejurările — au persistat unele tare care au împiedicat-o să-și ducă la bun sfîrșit în întregime menirea și care trebuie lichidate, mai ales în actualele condiții în care **Biroul Federal,** prin președintele federației, Mircea Angelescu, **și-a manifestat în mod categoric ferma sa hotărîre de a nu mai tolera nici o abatere în viitor, indiferent de numele sau valoarea jucătorilor** care au comis-o.

În primul rînd, persistă **tendința de a fi indulgentă față de jucătorii internaționali** sau consacrați și **severă cu ceilalți.** Pentru o infracțiune vădit mai mică (și exagerată de către arbitru și observatorul federal) a aplicat o suspendare mai mare decît cea dată pentru o abatere mult mai gravă. Cazul jucătorilor **Bölöni** și **Pantea** ni se pare cel mai semnificativ în această privință. În general, de altfel, remarcăm **„urma" unei diferențe pe care o face,** în favoarea primilor, **între jucătorii din Divizia A și cei din Diviziile B și C, între internaționali și toți ceilalți, între bucureșteni și provinciali,** aplicînd — în consecință — un tratament inegal. Unii jucători sesisează aceasta, să-i spunem, slăbiciune, manifestată uneori și de însăși federație, și simțindu-se oarecum protejați „poartă" cu ei abaterile pînă la nivelul lotului reprezentativ.

Adăugăm și o lipsă de sesizare din oficiu, cum se spune. **Dacă comisia este investită cu dreptul de a judeca și sancționa și dacă fiecare dintre membrii săi poate îndeplini sarcina de observator federal,** DE CE ATUNCI NU IA ÎN DISCUȚIE CAZURILE DE ABATERI NESEMNALATE DE ARBITRI, DAR VĂZUTE DE UNUL SAU MAI MULȚI MEMBRI AI SĂI ? Ne vine în minte exemplul jocului **Steaua — F. C. Argeș,** asupra căruia rapoartele arbitrului și observatorului n-au relatat complet incidentul provocat de Pantea, dar la care refuzăm să credem că n-a asistat vreun membru al comisiei, sau un conducător al federației, care să constate faptele. În general, **comisia sancționează în marea majoritate a cazurilor pe jucătorii eliminați.** S-a întîmplat însă, dar rar, să ia măsuri și contra fotbaliștilor neeliminați (Dumitrache și Hrițcu), totuși pe baza unor date relatate de observatori. N-am avut însă niciodată ocazia să constatăm discutarea, prin sesizare, a unui caz des repetat, ca de pildă jocul dur, periculos practicat de **Stoica** (Farul), avertizat — pentru acest motiv — de patru ori de arbitri. Și dacă regulamentul nu prevede așa ceva, ar trebui completat în sensul ca această comisie **să poată judeca și prin sesizare din oficiu,** și — de asemenea — **să recurgă și la sancțiuni cu suspendarea executării ei, la prima abatere, urmînd ca în caz de recidivă să execute și prima pedeapsă.** Credem că o asemenea prevedere regulamentară ar avea efecte mai bune și, în orice caz, n-ar pune comisia în situația ca să dicteze o a doua suspendare, deci la recidivă, mai mică decît prima (cazul Dumitrache).

Rîndurile acestea nu țintesc o analiză ci urmăresc să atragă atenția asupra unor deficiențe care constituie una din cauzele pentru care se mai produc acte nesportive sub toate aspectele.

FALȘI SUPORTERI, NEFAST... AJUTOR

„Ocrotiți" de factorii imediat responsabili, jucătorii recalcitranți primesc un dăunător... ajutor și din afara terenului, din partea mediului ambiant. Ne referim, desigur, la acei spectatori care, prin atitudinea lor tolerantă față de duritățile comise, încurajează, de fapt, încălcarea sistematică a regulamentului de joc.

Nemaivorbind că există și spectatori care, de dragul rezultatului cu orice preț, merg pînă acolo încît îi incită pe **„ai lor",** dînd tonul atacurilor agresive la om și nu, regulamentar, la minge.

Nu-și dau, oare, seama acești falși suporteri că tratamentul la care sînt supuși fotbaliștii formației oaspete se întoarce, ca un bumerang, în duminica următoare, împotriva „idolilor" lor, pentru că, mai peste tot, există — din păcate — asemenea grupuri certate cu cele mai elementare norme de conduită ?

Este de datoria spectatorilor corecți (aflați în majoritate), a celor animați de bune intenții și însuflețiți de spiritul fair-play-ului, să ia poziție față de manifestările nesănătoase ale răuvoitorilor din tribune care seamănă sămînța dezordinei pe cîmpul de joc.

Ar face-o în folosul spectacolului sportiv, în ultimă analiză al fotbalului în genere, care, pentru a se dezvolta mai rapid, mai armonios, trebuie să asigure cîmp liber de manifestare întrecerii drepte, loiale, spiritului de echitate.

O mostră de atac violent cu ambele picioare, efectuat de Olteanu (F. C. Argeș). Dacă Pescaru nu s-ar fi ferit, cine știe ce consecințe ar fi avut de suportat

ÎN SPRIJINUL IDEII DE DISCIPLINĂ

Am considerat necesar ca, în finalul analizei noastre, privind starea disciplinară a primei jumătăți a campionatului, să ascultăm și cîteva păreri din viața mai intimă a fotbalului nostru. Și ne-am adresat, în acest scop, unui conducător de secție, GHEORGHE URICH de la Petrolul, unui antrenor, NICOLAE PROCA de la Steagul roșu, unui arbitru divizionar A, GHEORGHE LIMONA, unui jucător, BUJOR HĂLMĂGEANU, de la Steaua, și unui spectator, ing. VASILE FRĂȚILĂ, cercetător la Institutul de cercetări al materialelor de construcții.

Iată opiniile lor :

●

GHEORGHE URICH — „Există în fotbal jucători predispuși să pactizeze cu indisciplina, datorită particularităților de temperament, fondului educativ anterior încorporării sale în echipă și nivelului cunoștințelor individuale tehnico-tactice. Unii dintre aceștia și-au creat chiar un anumit steretotip de a acționa dur, neregulamentar, dominați de nervi, mai ales în partide susținute pe teren propriu.

Pe de altă parte, neputința fizică — consecință a lipsei de pregătire — și înfatuarea măresc numărul celor dispuși în orice moment să protesteze la deciziile arbitrului, să-și cicălească coechipierii, să-și bruscheze sau să calomnieze adversarii. Pe undeva, arbitrajele părtinitoare, compensatorii și publicul lipsit de obiectivitate favorizează manifestările de indisciplină.

De aici și obligațiile conducătorilor și antrenorilor de a lupta pentru instaurarea unei atmosfere de disciplină și corectitudine în teren și în afara acestuia. Și pentru ca munca să ducă la efecte dorite, ea trebuie să aibă în principal un caracter preventiv, cu măsuri educative care să vină în întîmpinarea abaterilor și în sprijinul desăvîrșirii personalității jucătorilor".

NICOLAE PROCA — „Indisciplina în teren este, indiscutabil, marea frînă a jocului și marele dușman al spectacolului. Unde sînt cauzele? Prima ține de temperamentul exploziv al unor jucători și asocierea acestuia cu miza jocului. De aici lipsa de control al nervilor și gestul de nesportivitate. O a doua cauză o constituie modul de acțiune a unor apărători, care, încă de la începutul meciului, intră dominați de ideea intimidării adversarului, în special cînd joacă pe teren propriu. Arbitrajele îngăduitoare față de gazde și peste limitele exigenței față de oaspeți, reprezintă o a treia cauză. În sfîrșit, există în fotbalul divizionar o anumită categorie de jucători înrăiți, cu deprinderi antijoc care s-au transformat la ei, într-o a doua natură.

Față de toate aceste cauze, antidotul cu cea mai mare rază de acțiune rămîne tot procesul de instruire-educație fără concesii, fără rabaturi, fără fisuri".

●

GHEORGHE LIMONA — „Plecînd de la ideea că litera regulamentului este unicul criteriu de judecată și sancțiune a infracțiunilor, nu trebuie uitat totuși că acest regulament este el însuși subordonat spiritului jocului, care trebuie să primeze, în orice împrejurare. Este clar deci că, dacă jucătorii ar fi îndrumați permanent în spiritul principiilor de sportivitate și echitate, sancțiunile s-ar reduce la minimum și de pe urma acestui lucru, ar avea de cîștigat numai fotbalul.

După mine, în condițiile actualei lupte pentru puncte, pentru victorie cu orice preț, se recurge mai puțin la călcarea literei regulamentului și mai mult la lezarea spiritului jocului. Căci ce altceva înseamnă simulările, obstrucțiile, tragerea de timp etc., care măresc starea de tensiune din teren și aduc după aceea cartonașele galbene și roșii?

În ce privește arbitrii, respectarea obligației de luare a unor decizii corecte, uniform aplicate tuturor jucătorilor și fără deosebire de situația de gazdă sau oaspete, ni se pare una dintre soluțiile de intronare cu fermitate a spiritului de disciplină.

Pentru aceasta însă, arbitrilor li se cere să fie permanent prezenți pe fază, să aibă intervenții oportune și sobre, care să impună respect și autoritate. Exemple de jucători care nu-mi pun probleme de disciplină pe teren? Iată cîteva: Hălmăgeanu, Lucescu, O. Ionescu, Libardi, Dumitru, M. Ionescu, Petescu..."

BUJOR HALMAGEANU — „Ca jucător mă găsesc în dificila situație de a mă autoanaliza și, prin mine, de a analiza pe toți ceilalți colegi ai mei din fotbalul divizionar A.

Încercînd să fac totuși acest lucru, folosindu-mă și de experiența acumulată de-a lungul multor ani competiționali, aș vrea să precizez că, după mine, la originea stării de indisciplină din teren stau cîteva elemente cauzale dintre care cele mai importante ar fi în ordine : slaba pregătire, în general, a unor jucători și în mod deosebit pe plan tehnic; mai lenta integrare în procesul de educație a jucătorilor tineri care, de multe ori, dau tonul comportărilor nesportive; starea de nervozitate, determinată de miza întîlnirilor și mai ales de modul de pregătire a jocurilor sau de atmosfera din vestiare; lipsa unei opinii colective ferme față de indisciplină, datorită în mare măsură și existenței precare a spiritului de echipă; atitudinea unei părți din public care refuză, cu premeditare, obiectivitatea.

Fiecare dintre aceste cauze, luate în parte sau la un loc, ne aduc pe noi jucătorii în situația de a ne abate uneori de la linia unei comportări corecte și demne, pe care în principiu și teoretic o acceptăm cu convingere, dar nu o susținem permanent în practica jocului".

●

Ing. VASILE FRĂȚILĂ — „Privind problema în discuție, de pe poziție critică, cred că ar trebui vorbit, înainte de toate, despre nivelul de educație sportivă a jucătorilor. După părerea mea, acesta este în principal răspunzător de comportarea în teren, de manifestările fotbaliștilor față de adversari, coechipieri, arbitri și public. Atunci cînd acest nivel de educație răspunde cerințelor impuse de spiritul de întrecere în cîmpul de joc domnește fotbalul și fair-play-ul. Cînd nu, cartonașele galbene și cele roșii ne pun în fața unei realități pe care spectatorul adevărat o respinge. Pentru că nimic nu poate produce o insatisfacție mai mare — nici chiar înfrîngerea la scor a echipei favorite — decît o dispută în care jucătorii se întrec în faulturi, simulări, proteste și orice alt fel de atitudine care subminează sportivitatea.

Privind însă lucrurile și de pe poziție autocritică, trebuie spus că, uneori și într-o anumită măsură, și publicul are partea sa de vină în ceea ce privește crearea unui climat favorabil infracțiunilor în teren. Subiectivismul pătimaș, necunoașterea regulamentului sau obsesia victoriei cu orice preț, fac să se transmită din tribune în teren o stare de tensiune, care de cele mai multe ori atentează, mai mult sau mai puțin, la calitatea spectacolului sportiv".

„CAMPIONII" AVERTISMENTELOR

6 : **Ivan** („U" Craiova)

5 : **Stoica** (Farul), **Muresan** (A.S.A.)

4 : **Dumitrache** (Dinamo) — plus două eliminări, **Tonca** (Jiul)

3 : **Birău** (U.T.A.), **Olteanu** și **M. Popescu** (F. C. Argeș), **Cringașu** (Petrolul), **Uifăleanu** („U" Cluj), **Dumitriu III** (Rapid), **Mulțescu** (Jiul) — plus o eliminare

2 : **Jenei, Cadar** (St. roșu), **Beldeanu, Neagu** (C.S.M.), **Lupu** (C.F.R.), **Florea, Margasoiu, Sinăuceanu** (Sport club), **Tănăsescu** (Sp. studențesc) **Pantea, Ștefănescu** (Steaua).

Acest clasament prezintă pe jucătorii cu cele mai multe avertismente, din fiecare echipă, primite pe teren din partea arbitrilor.

Din cele de mai sus se desprind în mod clar direcțiile în care trebuie acționat în viitor pentru intronarea unui climat sănătos, de disciplină și sportivitate, de nedespărțit de calitatea campionatului :

- Munca educativă trebuie îmbunătățită substanțial sub toate aspectele, conducerile secțiilor de fotbal și antrenorii avînd obligația și răspunderea unor acțiuni energice, pentru combaterea și — mai ales — prevenirea abaterilor de orice natură. Esențial este ca acești factori să creeze o opinie colectivă în rîndul jucătorilor față de actele de indisciplină.
- Principiile fair-play-ului, spiritul și litera regulilor de joc trebuie să ocupe un loc important în preocupările antrenorilor.
- Arbitrajele intransigente, corecte, curajoase sînt absolut indispensabile în desfășurarea campionatului în condiții optime din toate punctele de vedere.
- Federația de specialitate are datoria să aplice riguros propriile sale hotărîri în materie de disciplină și sportivitate. Ultimele prevederi regulamentare, care înăspresc sancțiunile în toate cazurile de abateri, se cer puse în aplicare fără nici un fel de îngăduință și concesie.

Pagini realizate de : Stelian **TRANDAFIRESCU,** Petre **GAȚU,** Mihai **IONESCU,** Jack **BERARIU** și Pompiliu **VINTILĂ**